

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i oktober 2017 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Egypten. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber og kristen af trosretning fra Egypten. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Egypten frygter forfølgelse fra sin nabo, [H], og Det Muslimske Broderskab, som [H] har tilknytning til.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren henvist til, at hans konflikt med [H] begyndte, efter at hans ægtefælle havde udlånt sin bibel til [H's] datter, [A], og havde etableret kontakt mellem hendes egen præst og [A]. [H], der boede i samme ejendom som ansøgerens familie, opsøgte ansøgerens lejlighed, rev den udlånte bibel i stykker og truede både ansøgeren og hans familie på livet. Herpå forlod han deres lejlighed. Senere forsvandt [A] fra sit hjem. Det viste sig efterfølgende, at hun var stukket af med en kristen mand, som var kunde i ansøgerens cafeteria. Omkring en uge efter episoden med [H] blev ansøgeren endvidere opsøgt i sit cafeteria af politiet, som tilbageholdt ham i 15 dage. I fængslet fik ansøgeren oplyst, at han var tilbageholdt, fordi han var kristen og vantro. Han blev endvidere udsat for fysiske og psykiske krænkelser. Efter tilbageholdelsen var han hospitalsindlagt i to uger, hvor han gennemgik en hjerteoperation. Efter hospitalsopholdet tog han med sin ægtefælle og børn direkte til sine svigerforældre. Her fik han på et tidspunkt oplyst af portneren i den ejendom, hvor familien boede, at deres lejlighed var blevet raseret. Personer fra Det Muslimske Broderskab opsøgte ansøgerens svigerforældre, mens han og hans ægtefælle opholdt sig hos dem, og overfaldt svigerforældrene. Ansøgeren blev syg som følge af overfaldet og var hospitalsindlagt i 13 dage. I direkte forlængelse af hospitalsopholdet tog han, ægtefællen og deres børn med hjælp fra en præst ophold i området ved et kloster, hvor de opholdt sig i omkring 5 måneder inden deres udrejse. Præsten hjalp med ansøgenes udrejse, der blev finansieret med midler fra salget af parrets lejlighed og bil samt hans cafeteria.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring til grund.

Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren under asylsagens behandling har afgivet divergerende oplysninger på flere centrale punkter. Han har således til samtalen med Udlændingestyrelsen den 21. maj 2014 forklaret, at [A's] svoger – omkring en måned efter, at [H] havde opsøgt bopælen – sammen med andre mænd opsøgte ansøgerens families lejlighed og raserede denne. Ansøgeren har herunder oplyst, at han selv var hjemme, da det skete, at han så til, mens hans hjem blev ødelagt, og at han anmeldte forholdet til politiet. Foreholdt at ansøgeren til styrelsen samtidig havde forklaret, at han en uge efter [H's] besøg blev frihedsberøvet og derefter ikke vendte tilbage til lejligheden, har han ændret sin forklaring til, at han ikke selv var til stede i lejligheden, da den blev raseret. Han har således under forklaringen for Flygtningenævnet oplyst, at han blot blev ringet op af portneren i ejendommen, der oplyste om rasingen. Han har endvidere forklaret divergerende om, hvor længe han og ægtefællen tog ophold hos ægtefællens forældre, inden de tog ophold på et sted omkring klostret.

Ansøgeren har endvidere tidligere under asylsagens behandling forklaret, at Det Muslimske Broderskab overtog hans cafeteria, hvorimod han under forklaringen for Flygtningenævnet har forklaret, at cafeteriaet blev solgt og brugt til finansiering af udrejsen.

Ansøgeren har endvidere forklaret divergerende i forhold til sin ægtefælle. Han har således til sin samtale med Udlændingestyrelsen forklaret, at de tog ophold hos fjerne slægtninge til ægtefællens forældre, hvorimod ægtefællen har forklaret, at de tog ophold hos hendes forældre.

Flygtningenævnet finder herudover, at ansøgeren under sin forklaring for Flygtningenævnet har svaret upræcist og afglidende på en række spørgsmål, således at det af ham beskrevne begivenhedsforløb virker usammenhængende og ikke fremstår selvoplevet. Han har således ikke været i stand til nærmere at tidsfæste centrale punkter i begivenhedsforløbet og har eksempelvis haft svært ved at sige blot med nogen sikkerhed, hvornår konflikten med [H] startede. Flygtningenævnet finder ikke at kunne se bort herfra og fra divergencer alene som følge af, at ansøgeren angiver at have været udsat for et fysisk overgreb og har helbredsproblemer med hjertet og diabetes 2.

De generelle forhold for kristne koptere i Egypten findes efter de foreliggende baggrundsoplysninger ikke i sig selv at kunne begrunde opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet finder derfor, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Flygtningenævnet finder herefter ikke grundlag for at udsætte sagen på iværksættelse af en torturundersøgelse af ansøgeren og ej heller for at hjemvise sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”